

Klas Allander
Tel: 010-698 17 39
klas.allander
@naturvardsverket.se

BESLUT
2011-02-17 NV-02100-11

Enligt sändlista

Överlämnande av rätt att besluta om skydds- och licensjakt efter lo till länsstyrelserna i Mellersta rovdjursförvaltningsområdet

Beslut

Naturvårdsverket överlämnar med stöd av 24 b § jaktförordningen (1987:905) rätten att besluta om skydds- och licensjakt efter lo till länsstyrelserna i Mellersta rovdjursförvaltningsområdet i enlighet med 2 § förordningen (2009:1263) om förvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn.

Detta överlämnande omfattar inte rätt för Länsstyrelsen att fatta beslut om licensjakt efter lo med fångstredskap.

Naturvårdsverket beslutar med stöd av 59 § jaktförordningen att detta beslut ska gälla utan hinder av att beslutet överklagas.

Delegering till länsstyrelserna i: Stockholms, Uppsala, Västra Götalands, Värmlands, Örebro, Västmanlands, Dalarnas och Gävleborgs län.

Antal individer som får fällas genom skydds- och licensjakt: 30 djur.

Delegering gäller för tiden: Från och med den 17 februari 2011 till och med den 31 oktober 2011.

Villkor

Dokumentation och rapportering av jakt och jaktresultat

För att möjliggöra Naturvårdsverkets uppföljningsansvar enligt 24 c § jaktförordningen ska länsstyrelsen uppfylla följande krav på rapportering av jakt och jaktresultat.

Länsstyrelsen ska samma dag som beslut om skydds- eller licensjakt fattats, per e-post nv-skyddsjakt@naturvardsverket.se skicka en kopia av beslutet till Naturvårdsverket.

Fälld och påskjuten lo ska dokumenteras på blankett som tillhandahålls av Naturvårdsverket¹.

Djur som fällts eller påskjutits ska registreras kontinuerligt i Rovdjursforum under skydds- respektive licensjakt för lo. Naturvårdsverket rekommenderar att länsstyrelserna efter avslutad jakt registrerar alla fällda och påskjutna lodjur i Rovbase.

Rapport över loar som fällts eller påskjutits vid licensjakt ska fortlöpande skickas till Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA) per e-post lojakt@sva.se

SVA uppdaterar därefter information om licensjakten på sin hemsida. SVA tillhandahåller Excel-fil för denna rapportering.

Länsstyrelsen ska senast 60 dagar efter licensjaktens slut till Naturvårdsverket överlämna en skriftlig rapport över licensjakten. Rapporten ska innehålla:

- tabell över hur många djur som fällts eller påskjutits under licensjakten,
- uppgifter om djurets kön, skyttens namn, adress och telefonnummer samt tidpunkt, plats och hur respektive lo fällts,
- ett dokument där det framgår vilka erfarenheter som vunnits i samband med jakten, och
- kopior av ifyllda blanketter för registrering och besiktning av respektive djur samt för eftersök av påskjutna djur.

Djur som ska räknas in i det högsta antal djur som får fällas

Djur som fälls med stöd av länsstyrelsens beslut om skyddsjakt med stöd av 23 b § jaktförordningen och djur som fälls med stöd av länsstyrelsens beslut om licensjakt med stöd av 23 d § jaktförordningen ska räknas in i det högsta antal djur som får fällas. Vidare ska djur som fångas levande med stöd av länsstyrelsens beslut och som med stöd av Naturvårdsverkets beslut förs till djurpark räknas i det högsta antal djur som får fällas.

Djur som fällts med stöd av 28, 28 a, 28 b, 40b §§ jaktförordningen eller med stöd av 9 § jaktlagen (1987:259) ska *inte* räknas in i det högsta antal djur som får fällas.

Krav på registrering av jägare

49 § andra stycket jaktförordningen (1987:905) föreskriver att den som avser bedriva licensjakt efter lodjur ska registrera detta i jaktkortsregistret. Med

¹ Aktuella versioner av blanketterna, L1 Registrering av fälld lo, L2 Besiktning, provtagning och märkning av fälld lo, L3 Påskjuten lo- Platsundersökning och eftersök, kommer att delges berörda länsstyrelser till den 17 februari 2011.

beaktande av riktlinjer om bestämmelserna i EU:s art- och habitatdirektiv (92/43/EEC)² gör Naturvårdsverket bedömningen att undantag från anmälningsskyldigheten kan göras och att endast jaktledaren behöver registrera sig för licensjakt efter lo. Naturvårdsverket beslutar därför med stöd av 49 § jaktförordningen om undantag innebärande att endast ansvarig jaktledare behöver vara registrerad i jaktkortsregistret för att licensjakt ska bedrivas.

Registrering kan ske via Naturvårdsverkets hemsida <http://www.naturvardsverket.se/sv/Arbete-med-naturvard/Jakt-rovdjur-och-vilt/Jakt/Jaktkort-och-jagarexamen/Registrering-for-jakt-pa-varg-och-lodjur/> eller talsvar 0771-18 34 11.

Rekommendationer för länsstyrelsens beslut

Länsstyrelsens beslut om *skyddsjakt* efter lo rekommenderas innehålla ett villkor som innebär att beslutet endast ger rätt att fälla lo så länge färre än 30 loar sammantaget fällts med stöd av länsstyrelsernas beslut om skydds- och licensjakt.

Hantering av lo som fällts vid licensjakt

I samband med länsstyrelsens beslut om licensjakt efter lo rekommenderas länsstyrelsen att besluta att skinnet av lo som fällts med stöd av länsstyrelsens beslut om licensjakt tillfaller jakträttshavaren under förutsättning att:

1. Flådd kropp inklusive huvudet sänds till SVA³ genom besiktningsmannens försorg. Flådd kropp ska om möjligt inte frysas och inre organ får inte tas ur.
2. Besiktningsmannen tar vid besiktning ett hudprov (ca 1x3 cm).
3. Jakten i övrigt skett i överensstämmelse med jaktlagstiftningen och villkoren i länsstyrelsens beslut om licensjakt.

Länsstyrelsens besiktningsman ska i enlighet med 12 § Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2010:15) för länsstyrelsens beslut om licensjakt efter lo besikta fälld lo. Efter hantering enligt föregående stycke bör länsstyrelsens besiktningsman nästföljande måndag, tisdag eller onsdag sända flådd kropp inklusive huvud per post till SVA. Del av skinn som är eller kan misstänkas vara angripet av skabb ska också insändas. Delarna skickas i två försändelser där hudprovet skickas separat och övriga delar skickas tillsammans. I varje försändelse bifogas en kopia av blanketten ”*Registrering av fälld lo*”.

Naturvårdsverket rekommenderar att länsstyrelsens besiktningsman märker loskinnet med ett mikrochip (mikrochippet sitter i brickan) vid sidan av flåsnittet

² *Guidance document on the strict protection of animal species of Community interest under the Habitats Directive 92/43/EEC*. Final Version. Februari 2007

³ Statens Veterinärmedicinska Anstalt, Obduktionssalen, Viltsektionen, Travvägen 12A, 751 89 Uppsala

vid buk eller bröst. Märkningen fungerar som ett bevis på att djuret fällts lagligt tillsammans med blanketten ”*Besiktning, provtagning och märkning av fälld lo*”.

SVA genomför åldersbestämning av djuret, genom analys av en hörntand, varefter jakträttshavaren, alternativt den som jakträttshavaren har överlåtit kraniet till, kan få kraniet tillbaka mot en avgift. Önskar skytten att få tillbaka kraniet ska det anges särskilt på blanketten ”*Besiktning, provtagning och märkning av fälld lo*”.

Hantering av lo som fällts vid skydds jakt

I samband med länsstyrelsens beslut om skydds jakt efter lo rekommenderas länsstyrelsen att besluta om att fälld lo ska tillfalla staten och då skickar länsstyrelsen, i samråd med Polismyndigheten, djurkroppen till Statens Veterinärmedicinska Anstalt för obduktion. I de fall länsstyrelsen beslutar att fälld lo ska tillfalla jakträttshavaren rekommenderar Naturvårdsverket att länsstyrelsen föreskriver samma provtagning och märkning av fällt djur som för lo som fällts vid licens jakt.

Övrig information

Naturvårdsverket erinrar om Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2010:15) för länsstyrelsens beslut om licens jakt efter lo. Dessa föreskrifter trädde i kraft den 15 januari 2011.

Naturvårdsverket erinrar om Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2002:18) om jakt och statens vilt där det framgår vilka vapen som är godkända för jakt efter lodjur.

Naturvårdsverket erinrar om att beslut om skydds- och licens jakt som sker med hänvisning till detta beslut om delegering ska uppfylla de förutsättningar för jakt som anges i 23 a § (skydds jakt) respektive 23 c § (licens jakt) jaktförordningen.

Naturvårdsverket erinrar om att 5 § Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2010:1) för förvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn anger att rovdjursförvaltningsrådets samverkansråd ”*ska verka för att det inte fälls fler djur i rovdjursförvaltningsområdet än vad som är tillåtet enligt Naturvårdsverkets delegeringsbeslut fattat med stöd av 24 b § jaktförordningen (1987:905).*”

Bakgrund

Delegering

Riksdagen beslutade den 21 oktober 2009 om en ny rovdjursförvaltning (prop. 2008/09:210, 2009-10: MJU8). Inriktningen på den nya rovdjursförvaltningen är att länsstyrelsernas ansvar i rovdjursförvaltningen utökas till att även omfatta beslut om skydds jakt och licens jakt efter stora rovdjur. I propositionen skrivs att

Naturvårdsverket ska kunna delegera beslutanderätt om jakt efter stora rovdjur till länsstyrelsen. Vidare skrivs:

”En grundförutsättning för att Naturvårdsverket ska kunna delegera beslut om licensjakt eller skydds jakt till länsstyrelsen bör vara att det i länet finns en reproducerande stam av den aktuella arten. Att en stam är reproducerande bör betyda att en för yngning av arten har konstaterats i länet under varje av de tre föregående reproduktionscyklerna. Naturvårdsverkets delegationsbeslut till länsstyrelserna bör alltså baseras på inventeringsresultatet föregående säsonger. Naturvårdsverket bör kunna delegera rätten att besluta om licensjakt och skydds jakt utan att ange det högsta antal djur som får fällas, om förekomsten av den aktuella arten överstiger såväl miniminivån i det aktuella rovdjursförvaltningsområdet som miniminivån för länet. Även om arten understiger dessa nivåer eller om nationella miniminivåer saknas, bör Naturvårdsverket kunna delegera rätten att besluta om en begränsad jakt. En sådan delegation bör då främst avse skydds jakt. I sådana situationer bör Naturvårdsverket ange det högsta antal djur som får fällas vid skydds jakt ”(s. 24)

Vidare skrivs i propositionen:

De tre rovdjursförvaltningsområdena bör genom delegationsbesluten till länsstyrelserna ansvara för sina respektive stammar av rovdjur. Om de nationella målen inte beaktas inom ett rovdjursförvaltningsområde, bör inte de andra rovdjursförvaltningsområdena missgynnas. En ökad delegering till länsstyrelserna innebär att länsstyrelserna måste ta ett större ansvar för den nationella politiken. (s. 25)

Naturvårdsverket har i beslut den 28 oktober 2010 delegerat rätten för länsstyrelserna i det norra rovdjursförvaltningsområdet att under perioden från och med den 1 november 2010 till och med den 14 januari 2011 besluta om skydds jakt efter lo (dnr. 411-5315-10 Nv) Naturvårdsverket beslutade den 13 januari om förlängning av rätten att besluta om skydds jakt (dnr 411-5315-10 Nv) för den delen i beslutet som avser lodjur. Delegeringen förlängdes till och med den 31 januari 2011 (NV-00253-11).

Nationella målsättningar för lostammens utveckling

I mars 2001 antog riksdagen regeringens proposition 2000/01:57 *Sammanhållen rovdjurspolitik*. Där sägs att miniminivån för lodjursstammen i Sverige ska vara 300 för yngningar per år. Ett av målen för lodjursstammens utbredning är att arten ska finnas såväl inom som utanför renskötselområdet men att huvuddelen av stammen ska finnas utanför renskötselområdet. I sammanhållen rovdjurspolitik definieras miniminivå enligt:

Miniminivån anger vilken förvaltningsstrategi som bör tillämpas och är inte ett mått på vilket antal individer som är önskvärdt av en art. Målet för förvaltningen är att arterna skall öka i antal utöver respektive miniminivå, till sådana nivåer att de med större säkerhet långsiktigt kan bevaras i den svenska faunan. Om antalet djur av en art sjunker under miniminivån bör skydds jakt tillåtas endast i begränsad omfattning. Så länge en art befinner sig över miniminivån bör emellertid större hänsyn tas till motstående intressen.

I propositionen En ny rovdjursförvaltning anges följande:

*Riksdagen godkänner en miniminivå för lodjursstammen i landet som – fram till dess att utvärderingen om etappmålen och målnivåer m.m. är avslutad – innebär att antalet årliga föryngringar inom Sverige kan variera ned till 250 föryngringar, vilket motsvarar cirka 1 250 individer, under förutsättning att spridningen fortsätter i södra Sverige och att lodjursstammens bevarandestatus inte äventyras,
att antalet lodjur inom renskötseområdet får minska med hänsyn till rennäringens intressen och det samlade ökande rovdjurstrycket,
att en minskning av antalet lodjur inom renskötseområdet under denna tid inte behöver motsvaras av samma ökning utanför renskötseområdet, och
att lodjursstammen i mellersta Sverige kan tillåtas minska med hänsyn till det samlade rovdjurstrycket och vikande stammar av bytesdjur.*

Process för att fastställa miniminivåer

Naturvårdsverket har den 1 juli 2010 begärt att samverkansråden i rovdjursförvaltningsområdena ska lämna förslag till miniminivåer för förekomsten av lo i län och förvaltningsområden till Naturvårdsverket (dnr 410-3281-10 Nv). Samverkansråden i de tre rovdjursförvaltningsområdena inkom den 28 januari 2011 med förslag som når det tillfälliga nationella målet Naturvårdsverket fastställde miniminivåerna för lo den 3 februari 2011 (NV-02007-10).

Loförekomst

Inventeringsverksamheten regleras i förordningen (2009:1263) om förvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn och i Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2007:10) om inventering av björn, varg, järv, lodjur och kungsörn.

Naturvårdsverket har uppdragit åt Viltskadecenter att sammanställa och publicera länsstyrelsernas resultat från rovdjursinventeringarna. I rapporten *Resultat från inventeringar av lodjur i Sverige vintern 2009/10* presenterar Viltskadecenter de senaste siffrorna. Föryngring av lo konstaterades då i 19 av landets 21 län samt ett län med sannolik föryngring. Resterande län utom

Gotland redovisade regelbunden förekomst av lodjur. Totalt registrerades 211 säkra föryngringar av lo i landet samt två misslyckade föryngringar enligt inventeringsföreskrifterna. I norra rovdjursförvaltningsområdet konstaterades således 112 föryngringar, i mellersta området 81 och i södra 7 föryngringar, 11 föryngringar delas mellan länen under inventeringssäsongen 2009/2010.

Dödlighet

Under år 2010 har 218 loar inkommit till SVA, 167 av dessa är avlivade med stöd av Naturvårdsverkets stora beslut om jakt och skyddsjakt efter lodjur samt Länsstyrelsernas beslut efter delegering från Naturvårdsverket. 34 har dött av trafik, 10 av utmärgling och 7 av bland annat skabb, druckning och cirkulationssvikt.

Forskningsuppdrag

Naturvårdsverket har uppdragit åt Lodjursforskningsprojektet vid Sveriges lantbruksuniversitet att göra en uppskattning av lodjurstammens storlek i hela landet för säsongen 2009/2010 samt prognoser för 2011-2012.

Rapporten⁴ beskriver den svenska lodjurspopulationens utveckling från vintern 2007/2008 till vintern 2009/2010 samt prognoser för vintrarna 2010/2011 och 2011/2012. I denna rapport har Sverige delats upp i renskötselområdet och rådjursområdet och rådjursområdet har delats in i 9 biogeografiska regioner.

”Lodjurspopulationen minskar eller är stabil inom 80 % av utbredningsområdet (Region 1-6, samt hela Norra förvaltningsområdet) och 85 % av lodjuren finns inom dessa regioner med stabil eller minskande population. Prognosen för 2011 visar på fortsatt stabilitet eller minskning inom dessa områden.”

Naturvårdsverket gav den 15 december 2010 lodjursforskningen ett uppdrag att beräkna lodjurspopulationens utveckling fram till 2012 vid olika jaktuttag 2011, för hela Sverige, för Norra förvaltningsområdet samt för Mellersta förvaltningsområdet.

Enligt rapporten gör forskarna bedömningen att jaktuttaget för 2011 års licensjakt efter lo är ca 30 lodjur i hela landet för att lodjursstammens ska hållas på 250 årliga föryngringar.

Skäl

Regeringens proposition om en ny rovdjursförvaltning antogs av riksdagen den 21 oktober 2009. Den process med att fastställa miniminivåer för lo för län och rovdjursförvaltningsområden som beskrivs i propositionen initierades i juli 2010 av Naturvårdsverket. De regionala miniminivåerna för rovdjursförvaltningsområden och län har nu fastställts. Enligt 24 b §

⁴ André, H., Svensson, L., Liberg, O., Hensel, H., Hobbs, N.T. och Chapron, G. 2010. Den svenska lodjurspopulationen 2009-2010 samt prognos för 2011-2012.- Inventeringsrapport från Viltkadecenter 2010-4, Grimsö forskningsstation, SLU. 29 sidor. ISBN 978-91-86331-21-3

jaktförordningen (1987:905) innebär detta att delegering av skydds och licensjakten kan ske till det mellersta rovdjursförvaltningsområdet med ett högsta antal djur som får fällas eftersom man inte överstiger miniminivån inom rovdjursförvaltningsområdet.

En förutsättning för att rätten att besluta om licensjakt efter lo ska kunna överlämnas till länsstyrelserna, utan ett tak på högsta antal som får fällas, är att antalet föryngringar både i förvaltningsområdet och i länet överstiger den fastställda miniminivån. För mellersta förvaltningsområdet tyder preliminära siffror från årets inventering på att det kan finnas fler lodjur än den fastställda miniminivån i förvaltningsområdet, men att det i vissa av länen i området finns färre djur än den fastställda miniminivån. Det finns därför inte förutsättningar att för samtliga län i förvaltningsområdet, eller förvaltningsområdet som sådant, överlämna beslutsrätten om licensjakt utan att fastställa det högsta antalet djur som får fällas. En sådan rätt skulle kunna överlämnas till de länsstyrelser där antalet föryngringar överstiger den fastställda miniminivån. Detta skulle förutsätta att Naturvårdsverket tar ställning till de högsta antal djur som får fällas i vart och ett av de övriga länen i förvaltningsområdet. Verket har gjort bedömningen att det är mer ändamålsenligt att verket, med utgångspunkt från den inventering som har gjorts, bestämmer antalet individer som får fällas inom hela förvaltningsområdet och överlåter till samverkansområdet att ta ställning och besluta hur dessa ska fördelas mellan länen inom förvaltningsområdet.

Riksdagen har beslutat om att lostammen tillfälligt får variera ned till en miniminivå på 250 årliga föryngringar av lodjur. Det innebär att förvaltningen ska sträva efter att stammen ska ligga över denna nivå. Eftersom det påpekas i propositionen om En ny rovdjursförvaltning att länsstyrelserna måste ta ett större ansvar för den nationella politiken är kommunikationen mellan rovdjursförvaltningsområdena av stor betydelse för att uppnå den tillfälliga miniminivån på minst 250 årliga föryngringar i landet.

Lodjursforskningsprojektet har på Naturvårdsverkets uppdrag gjort en beståndsuppskattning och prognos för lostammens utveckling och för ett möjligt jaktuttag. Trenden visar en på en stabil stam i vissa län och en minskning av lostammen. Som orsaker för denna minskning diskuteras det höga jakttryck som har varit under åren 2009 och 2010 samt en mättnad av lopotulationen i vissa län i Mellansverige.

En områdesinventering har genomförts i stora delar av de Mellersta förvaltningsområdet under den gångna helgen. Naturvårdsverket har under de senaste dagarna haft täta kontakter med länsstyrelserna för att följa de preliminära resultatet av inventeringen som har framkommit. Utifrån inkomna uppgifter från länen kommer det mellersta förvaltningsområdet upp till sin miniminivå, dock inte samtliga län inom förvaltningsområdet. Inventeringsperioden för lodjur pågår dessutom till den 28 februari och därefter

ska länsstyrelserna gruppera familjegrupper och Viltskadecenter granska resultatet.

Naturvårdsverket har använt de resultat som länsstyrelsen rapporterat för att bedöma de prognoser som tagits fram om stammens utveckling. Naturvårdsverket bedömer genom de resultat som kommit in, att det tak på högst 30 djur som medges, inte äventyrar stammens bevarandestatus.

Verket ska delegera skydds- och licensjakt med tak, så länge inte varje län och förvaltningsområde överskrider sina miniminivåer.

Naturvårdsverket har valt att inte specificera hur många djur som högst får fällas vid skydds- respektive licensjakt utan bedömt att länsstyrelserna inom ramen för det högsta antal lodjur som får fällas under den kommande delegeringsperioden får avgöra hur många djur som bör fällas vid licensjakt och hur stort handlingsutrymme som därefter bör lämnas för eventuella beslut om skyddsjakt.

Naturvårdsverket gör bedömningen att 30 lodjur maximalt får fällas i det mellersta rovdjursförvaltningsområdet. Det bör betonas att det maximala antalet djur som får fällas med stöd av länsstyrelsernas beslut inte är en kvot som ska fyllas utan ett maximalt handlingsutrymme för beslut om skydds- och licensjakt som kan utnyttjas. Länsstyrelsen måste vid varje tillfälle bedöma om ett beslut om jakt uppfyller de förutsättningar för skydds- eller licensjakt som anges i 23 a § respektive 23 c § jaktförordningen. Om det angivna högsta antalet djur skulle fällas blir följden att Naturvårdsverket beslutar om eventuell ytterligare skyddsjakt under resten av delegeringsperioden.

Naturvårdsverket överlåter i detta beslut inte rätten till länsstyrelsen att besluta om licensjakt efter lo med fångstredskap. Erfarenheterna under de senaste 10 åren har visat att det finns behov av en testverksamhet i första hand för att undersöka omfattning och typ av skador som kan uppkomma i samband med fångst. Detta innebär att Naturvårdsverket avser låta Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) att genomföra test av de fångstredskap för levandefångst av lodjur, så att det finns ett underlag för beslut som motsvarar ett typgodkännande som motsvarar övriga levandefångstredskap. Det har inte varit möjligt att inbegripa testverksamheten inom ramen för årets beslut. Naturvårdsverket beslutar därför att länsstyrelsens beslut om licensjakt efter lo inte får bedrivas med fångstredskap under den tid som detta delegationsbeslut gäller.

Naturvårdsverket anser att det är av stor betydelse för artens bevarande att lostammens utveckling kan följas genom inventeringsinsatser som bidrar till ökad kunskap om utbredning och numerär. Utanför renskötselområdet är jägarnas och andra naturintresserade människors ideella insatser i det arbetet nödvändiga. För att förvaltningsmålen ska kunna uppnås krävs såväl delaktighet, förtroende och acceptans hos jägare och befolkning i de berörda områdena. Inventeringsverksamheten måste prioriteras i länen och kvalitén på

lodjursinventeringarna bör höjas. Som ett led i detta arbete kommer Naturvårdsverket att se över inventeringsföreskrifterna inom kort.

Naturvårdsverket har ett uppföljningsansvar enligt 24 c § jaktförordningen där verket fortlöpande ska bedöma om upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus påverkas av länsstyrelsernas beslut om jakt efter lodjur. Naturvårdsverket anser därför att det är av största vikt att kopior av beslut om skydds jakt som fattas av länsstyrelserna snarast skickas till Naturvårdsverket med e-post. Vidare betonar Naturvårdsverket vikten av att länsstyrelsen löpande dokumenterar jaktens genomförande på det sätt som anges i villkoren till detta beslut.

Beslut om detta ärende har fattats av generaldirektören Maria Ågren.

Vid den slutliga handläggningen har i övrigt deltagit chefsjuristen Kerstin Cederlöf, avdelningschefen Eva Thörnelöf, enhetschefen Susanna Löfgren, Jens Abrahamsson och Klas Allander, den sistnämnde föredragande.

Maria Ågren

Klas Allander

För upplysning om hur man överklagar, se bilaga 2.

Bilagor

1. Fördelning av regionala miniminivåer för rovdjursförvaltningsområden och län.
2. Hur man överklagar.

Sändlista (per e-post):

Länsstyrelsen i Dalarnas län

Länsstyrelsen i Gävleborgs län

Länsstyrelsen i Uppsala län

Länsstyrelsen i Stockholms län

Länsstyrelsen i Västmanlands län

Länsstyrelsen i Örebro län

Länsstyrelsen i Värmlands län
Länsstyrelsen i Västra Götalands län

För kännedom (per e-post)

Sametinget
Viltskadecenter
Lodjursprojektet (Henrik Andréén)
Miljödepartementet
Landsbygdsdepartementet
Jordbruksverket
Rådet för rovdjursfrågor
Rikspolisstyrelsen
Statens Veterinärmedicinska Anstalt
Naturhistoriska riksmuseet
Direktoratet for Naturforvaltning, Norge
Jord- och Skogsbruksministeriet, Finland

Bilaga 1.

Fastställda regionala miniminivåer för lo (antal årliga föryngringar) för rovdjursförvaltningsområden och län.

Rovdjursförvaltningsområde	Län	Regionala miniminivåer (antal årliga föryngringar)	
Norra	Norrbottnen	26	
	Västerbotten	17	
	Jämtland	19	
	Västernorrland	13	
	Summa	75	
Mellersta	Stockholm	9	
	Uppsala	23	
	Västra Götaland	30	
	Värmland	18	
	Örebro	13	
	Västmanland	11	
	Dalarna	18	
	Gävleborg	15	
	Summa	137	
	Södra	Södermanland	5
		Östergötland	5
		Jönköping	5
		Kronoberg	5
Kalmar		6	
Gotland		0	
Blekinge		2	
Skåne		3	
Halland		7	
Summa		38	
Hela landet	Summa	250	

Bilaga 2.

Var ska beslutet överklagas?

Naturvårdsverkets beslut kan överklagas hos Förvaltningsrätten i Stockholm.

Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till Naturvårdsverket.

Adressen framgår av beslutet. Har överklagandet kommit in i rätt tid överlämnar Naturvårdsverket överklagandet och handlingarna till Förvaltningsrätten i Stockholm.

När ska beslutet senast överklagas?

Överklagandet ska ha kommit in till Naturvårdsverket **inom tre veckor** från den dag Ni fick del av beslutet.

Vad ska överklagandet innehålla?

Överklagandet ska vara skriftligt och det ska vara undertecknat.

I skrivelsen ska Ni ange:

- Ert namn, adress, personnummer/organisationsnummer och telefonnummer,
- vilket beslut som Ni överklagar t.ex. genom att ange beslutsdatum och ärendets diarienummer,
- hur Ni anser att Naturvårdsverkets beslut ska ändras och varför det ska ändras samt
- om det finns motparter i ärendet, I så fall bör Ni ange deras namn, adress och telefonnummer.